

Sygn. akt III Ca 1767/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Joanna Łukasińska - Kanty

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. S. (S.)

przeciwko A. M.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego ewentualnie o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 7 września 2015 r., sygn. akt III RC 47/15

1. **prostuje zawarte w części wstępnej zaskarżonego wyroku oznaczenie przedmiotu sprawy o tyle, że jest nim uchylenie obowiązku alimentacyjnego ewentualnie obniżenie alimentów;**
2. **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla obowiązek alimentacyjny powoda Ł. S. wobec pozwanej A. M. ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. z dnia 31 marca 2014 roku, w sprawie o sygn. akt II RC 1623/13 z dniem 13 lutego 2015 roku oraz nie obciąża pozwanej kosztami procesu;**
3. **nie obciąża pozwanej kosztami postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Joanna Łukasińska - Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1767/15

UZASADNIENIE

Powód Ł. S. żądał uchylenia obowiązku alimentacyjnego orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 31 03 2014 r. od niego na rzecz pozwanej A. M., ewentualnie obniżenie alimentów z kwoty 500 zł

do kwoty 100 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie twierdził, że od czasu zasądzenia alimentów jego sytuacja materialna nie uległa zmianie. Otrzymuje on wynagrodzenie za pracę w wysokości 1 446,32 zł netto oraz z obsługi imprez artystycznych i po uiszczeniu alimentów na rzecz córki stron pozostaje mu na utrzymanie 250 zł miesięcznie. Sytuacja pozwanej jest znacznie korzystniejsza, gdyż od września 2014r. podjęła pracę i jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

Pozwana A. M. wnosila o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podnosiła, iż sytuacja powoda nie uległa zmianie, ma możliwości zarobkowe i uzyskuje dodatkowe środki finansowe z imprez plenerowych.

Gd strony żyły razem powód osiągał z tego tytułu dodatkowy dochód w wysokości 3 500 zł netto.

Sąd Rejonowy w Żorach w wyroku z dnia 07 09 2015r. r. zasądził od powoda na rzecz pozwanej alimenty w wysokości 200 zł miesięcznie począwszy od dnia 7 09 2015 r. do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności każdej z rat, a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sadu Okręgowego w Gliwicach – Ośrodek (...) w R. z dnia 31 03 2014r., w sprawie o sygnaturze akt II RC 1623/13, w wysokości po 500 zł miesięcznie, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz zniósł koszty procesu między stronami.

W motywach orzeczenia jako podstawę prawną rozstrzygnięcia powołał regulację art. 60 § 2 k.r.o., art. 135 k.r.o. i art. 138 k.r.o. Stwierdził, iż po obu stronach nastąpiła zmiana stosunków umożliwiająca zmianę wysokości alimentów przez ich obniżenie, w szczególności zmieniła się sytuacja finansowa pozwanej. Jej wynagrodzenie łącznie z płaconymi przez powoda alimentami w wysokości 700 zł wynosi średnio 3 120 zł, czyli 1 560 zł na osobę. Sytuacja powoda także się poprawiła, jego wynagrodzenie wzrosło z kwoty 1 371,83 zł do kwoty 1 803,29 zł, nadto z dodatkowych dochodów otrzymuje średnio 200-300 zł miesięcznie. Uwzględniając dochód na jednego członka rodziny, uznał, iż pozwana znajduje się w lepszej sytuacji niż powód, co jednak jest uzasadnione skoro pozwana jest niewinna rozkładu pożycia, a w przypadku pozostawania we wspólnym gospodarstwie to dochód na członka rodziny także wynosiłby około 1 500 zł.

O kosztach procesu orzekał stosując regulację art. 100 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **powód Ł. S.**, który wnosil o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zarzucał, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo materialne, regulację art. 60 § 2 k.r.o. poprzez utrzymanie obowiązku alimentacyjnego pomimo, że obecna sytuacja materialna pozwanej nie pogorszyła się istotnie w skutek orzeczenia rozvodu i pomimo, że utrzymanie obowiązku alimentacyjnego jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i zasadami słusności. Ponadto błędne ustalenie, iż z dodatkowych prac powód otrzymuje 200-300 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podnosił, iż sytuacja finansowa pozwanej jest znacznie korzystniejsza niż powoda. Dysponuje ona wyższym wynagrodzeniem, dodatkowo otrzymuje alimenty na siebie i córkę. Ponadto wynajem mieszkania w lipcu 2015r. miał na celu sztuczne zwiększenie uzasadnionych wydatków pozwanej. Powód z uwagi na realizację kontaktów z dzieckiem w weekendy znacznie ograniczył wykonywanie dodatkowych prac, średnio otrzymuje 100-150 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na apelację **pozwana A. M.** wnosila o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podkreśliła, iż obowiązek alimentacyjny jest ustalany w oparciu o możliwości zarobkowe powoda, a nie jego faktycznie otrzymywany dochód. Powód jest osobą młodą, aktywną zawodowo i nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia regulację art. 138 k.r.o. w zw. 60 § 2 k.r.o.

a następnie prawidłowo rozpoznała sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia w części dotyczą okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają swoją podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowy, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, a informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Zarzuty apelacji dotyczące podstawy faktycznej orzeczenia w istocie kwestionują jej ocenę prawną i jako takie nie mają wpływu na powyższą ocenę.

Na podstawie umowy o pracę powoda złożonej na rozprawie w dniu 3 02 2016r. ustalono, że obecnie uzyskuje on dochody w wysokości 1 924 zł netto miesięcznie (k. 91).

Z tych też względów Sąd odwoławczy z powyższymi modyfikacjami przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z wyłącznej winy powoda.

W tym czasie strony nie mieszkały wspólnie, powód uzyskiwał średnie miesięczne wynagrodzenie w wysokości 1.371,83zł oraz osiągał dodatkowe dochody

z prac dorywczych w kwocie 3.000zł rocznie, a pozwana nie pracowała, studiowała

i nie uzyskiwała żadnych dochodów.

W chwili wniesienia pozwu powód uzyskiwał dochody w wysokości 1.446,32zł netto, w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy zarabiał 1.803,29zł a obecnie zarabia 1.924zł netto miesięcznie i nie uzyskuje dodatkowych dochodów z prac dorywczych.

Pozwana po rozwiązaniu związku małżeńskiego stron ukończyła studia

i podjęła pracę zarobkową, z której w lutym 2015r.uzyskała wynagrodzenie

w wysokości 2.810,42zł netto miesięcznie, a kolejnych miesiącach jej wynagrodzenie wynosiło ponad 2.200zł.

W świetle tych danych po rozwiązaniu małżeństwa stron i ustaleniu obowiązku powoda alimentowania pozwanej jego sytuacja materialna w zasadzie się nie zmieniła

a sytuacja materialna pozwanej znacznie się polepszyła i w już w chwili wniesienia pozwu była lepsza od sytuacji materialnej powoda i taki stan rzeczy utrzymuje się

do chwili obecnej.

Dlatego już w chwili wniesienia pozwu nie istniała leżąca u podstaw zasądzenia alimentów - przewidziana w regulacji art. 60 § 2 k.r.o. - przesłanka istotnego pogorszenia się sytuacji materialnej pozwanej w następstwie orzeczenia rozwodu,

gdyż gdyby strony w dalszym ciągu pozostawały w związku małżeńskim pozwana

z osiągniętych przez siebie dochodów zmuszona byłaby w większym niż powód zakresie przyczyniać się do utrzymania ich rodziny w tym także powoda.

Z tej przyczyny od czasu zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej alimentów nastąpiła istotna zmiana stosunków w rozumieniu regulacji art. 138 k.r.o. w związku

z art. 60 § 2 k.r.o. i jego powództwo jest uzasadnione.

Nie znalazło to prawidłowego odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku

i dlatego apelację skarżącego jako uzasadnioną uwzględniono zmieniając zaskarżony wyrok w ten sposób, że zgodnie z żądaniem pozwu uchylono ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka zamiejscowego w R. z dnia 31 03 2014r. obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej z dniem 13 02 2015r.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację powoda jako uzasadnioną uwzględniono, zmieniając zaskarżony wyrok w sposób określony w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy regulacji art. 102 k.p.c.